

Vastapuoli: ON

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Vastaako lentoliikenteen harjoittaja, jonka on asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan tarjottava matkustajalle 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua apua, tämän asetuksen perusteella matkustajan loukkaantumisesta aiheutuneista vahingoista, joiden syynä on ollut lentoliikenteen harjoittajan tarjoaman hotellin työntekijöiden huolimaton toiminta?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Rajoittuuko lentoliikenteen harjoittajan asetuksen (EY) N:o 261/2004 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu velvollisuus hotellin välittämiseen matkustajalle ja majoituskustannuksista huolehtimiseen, vai vastaako lentoliikenteen harjoittaja majoituksesta kokonaisuutena?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Senāts) (Latvia) on esittänyt 12.7.2019 — A v. Veselības ministrija

(asia C-535/19)

(2019/C 328/29)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa (Senāts)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Vastapuoli: Veselības ministrija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko katsottava, että julkinen terveydenhuolto sisältyy asetuksen N:o 883/2004 ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin "sairausetuksiin"?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voivatko jäsenvaltiot välttyäkseen suhteettomilta terveydenhuoltoon myönnettäviä sosiaalietuuksia koskevilta hakemuksilta asetuksen N:o 883/2004 4 artiklan ja direktiivin 2004/38 ⁽²⁾ 24 artiklan nojalla evätä nämä etuudet, jotka ne myöntävät samassa tilanteessa oleville omille kansalaisilleen ja työntekijän asemassa olevien unionin kansalaisten perheenjäsenille, sellaisilta unionin kansalaisilta, jotka kyseisenä ajankohtana eivät ole työntekijän asemassa?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voivatko jäsenvaltiot välttyäkseen suhteettomilta terveydenhuoltoon myönnettäviä sosiaalietuuksia koskevilta hakemuksilta SEUT 18 ja SEUT 21 artiklan ja direktiivin 2004/38 24 artiklan nojalla evätä nämä etuudet, jotka ne myöntävät samassa tilanteessa oleville omille kansalaisilleen ja työntekijän asemassa olevien unionin kansalaisten perheenjäsenille, sellaisilta unionin kansalaisilta, jotka kyseisenä ajankohtana eivät ole työntekijän asemassa?

- 4) Voidaanko asetuksen (EY) N:o 883/2004 11 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisena pitää tilannetta, jossa Euroopan unionin kansalaiselta, joka käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, evätään oikeus valtion varoista maksettaviin julkisiin terveydenhuoltopalveluihin kaikissa asiaan osallisissa jäsenvaltioissa?
- 5) Voidaanko SEUT 18 artiklan, SEUT 20 artiklan 1 kohdan ja SEUT 21 artiklan mukaisena pitää tilannetta, jossa Euroopan unionin kansalaiselta, joka käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, evätään oikeus valtion varoista maksettaviin julkisiin terveydenhuoltopalveluihin kaikissa asiaan osallisissa jäsenvaltioissa?
- 6) Onko direktiivin 2004/38 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu oleskelun laillisuus ymmärrettävä paitsi siten, että se antaa kyseiselle henkilölle oikeuden päästä sosiaaliturvajärjestelmän piiriin, myös siten, että se voi olla peruste hänen jättämiselleen vaille sosiaaliturvaa? Onko erityisesti käsiteltävässä asiassa katsottava, että kieltäytymistä ottamasta hakijaa valtion varoista rahoitettavan terveydenhuoltojärjestelmän piiriin voidaan perustella sillä, että hänellä on kattava sairausvakuutus-turva, joka direktiivin 2004/38 mukaan on yksi oleskelun laillisuuden edellytyksistä?

-
- (¹) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).
- (²) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/38/EY (EUVL 2004, L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht München I (Saksa) on esittänyt 15.7.2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

(asia C-539/19)

(2019/C 328/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht München I

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Vastaaja: Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen (EU) N:o 531/2012 (¹) 6 a artiklaa ja 6 e artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että matkaviestinoperaattorien on 15.6.2017 alkaen siirrettävä kaikki asiakkaat automaattisesti sanotun asetuksen 6 a artiklassa vahvistettuun säänneltyyn hinnoiteltuun riippumatta siitä, onko näiltä asiakkailta aikaisemmin veloitettu säännelty hinta vai erityinen, niin kutsuttu vaihtoehtoinen hinta verkkovierailupalveluista?

(¹) Verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella 13.6.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 531/2012 (EUVL 2012, L 172, s. 10), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2015/2120 (EUVL 2015, L 310, s. 1).